

Tēp majednē vēskas...

Vēina dēina tievs primerkē aki,
Atsisieda šalēp ē pasakē:
„Užteks neštē bobelē koprelē –
Išlekau i užsēinē šalelē.

Sūnau, neparuodīk babūnelē dvokiu:
Sopras dā, ka esi baisos kloika.
Kol gīvensi svetēmuos pastuogies –
Tego pažīmius tau raša kriuoģēs“.

Ka žēnuotomēt, kēik nervu mon kainava,
Ka i Airējē tievelē išvažiava!
Zlastēs jem, vērp vēsas gīslas kūnē,
Ka vakarās rēk grīžtē pas babūnē.

Da nespiejo atsēpūstē iš kelē –
Praša ruodīt pažīmiū kningelē.
Ka paveiz – tik ūkstau ē žegnuojēs,
Zīzdama po kombarius gainuojēs:
„Tava pažīmē – tik varnas, kriuoģē, zoikē.
Anūkieli, tēp negerā, nepoikē!
Priš sosiedus monēi nepaduoro –
Krivalaka aš augintē nenuoro.“

Apkīriejē! Rītuo iš pat rīta
Mīnuiosio pas mūsa ciuocē Zita,
Ka atrasto kuokē skrabē buoba
Ē soveiktom mon normalē gluoba.

Tēp majednē vēskas tamē svietē...
Vuožojō – gal muokītēis pradietē?
Paugσιο muokīts – vēršēninko būsio,
Kētus pagainiuodams atsēpūsio.